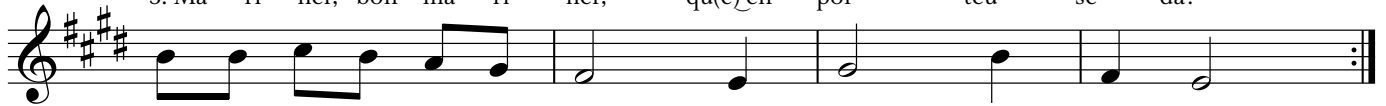

1. A la vo - ra de la mar n'hi ha u - na don - ze - lla,

2. Quan en es - tà a mig bro - dar, li man - ca se - da;

5 3. "Ma - ri - ner, bon ma - ri - ner, qu(e) en por - teu se - da?"

qu(e) en bro - da - va un mo - ca - dor qu(e) és per la rei - na.

en veu ve - nir un ma - ri - ner qui - na nau me - na.

"De quin co - lor la vo - leu, blan - ca o ver - me - lla?"

-Vermelleta la vull jo, que és millor seda.
La donzella entrà a la nau, trià la seda;
amb el cant del mariner s'ha dormideta,
Quan allà s'ha despertat, ja no en veu terra;
la nau és en alta mar, pel mar navega.
-Mariner, bon mariner, torneu-me en terra.
-Això sí que no ho faré, que heu de ser meva.
-De tres germanes que som, sóc la més bella.
L'una es casada amb un duc, l'altra és princesa,
i jo, pobreta de mi, sóc marinera.
-No sou marinera, no, que en sereu reina,
que jo sóc el fill del rei de l'Anglaterra.